

De eeuwenoude strijd tussen Joden en Moslims: wie heeft gelijk?

Door Mike Schroeder

*“Rom 2:9-11: 9 Verdrinking en benauwdheid over alle ziel des mensen, die het kwade werkt, eerst van den Jood, en ook van den Griek; 10 Maar heerlijkheid, en eer, en vrede een iegelijk, die het goede werkt, eerst den Jood, en ook den Griek. 11 **Want er is geen aanneming des persoons bij God.***

Dit artikel probeert een antwoord te geven op wat misschien wel de meest verdeeldheid zaaiende kwestie van de 21e eeuw is geworden voor de Christelijke kerk (ik spreek hier over de kerk, het lichaam van Christus, niet over de zichtbare kerkelijke organisaties die zichzelf ‘christelijke’ kerken noemen) in de wereld; dat wil zeggen, de verdeeldheid die systematisch onder zijn leden wordt aangewakkerd over de vraag: aan welke kant moet een Christen staan in de aanhoudende en rancuneuze oorlog die woedt tussen Israël en haar oude vijanden, de Arabische moslimgemeenschap?

Ik ben van mening dat de vraag eerder zou moeten luiden: moet een Christen zelfs maar partij kiezen in dit eeuwenoude conflict? Het antwoord op die vraag is een ondubbelzinnig NEE, niet als hij/zij wat dit betreft binnen de wil van God wil blijven. Dat komt omdat God, zoals in de bovenstaande passage van de Schrift staat, geen aanzien des persoons kent.

De reden hiervoor, een reden waar geen enkele Christen onwetend van mag zijn, is;

“Rom. 3:23: Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;

Bovendien staat er dat we geen onderscheid mogen maken tussen mensen op basis van hun etnische afkomst, hun maatschappelijke positie of hun geslacht:

“Gal. 3:28: Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt één in Christus Jezus.

Dit wil niet zeggen dat iedereen “één is in Christus Jezus”, maar eerder dat degenen die één zijn in Christus, d.w.z. degenen die op hem hebben vertrouwd en op het offer dat hij heeft gebracht voor de betaling van hun zonden, zie 1 Kor. 15:1-4; Efeziërs 1:12-14, zich niet mogen laten provoceren tot de wereldse fout om op basis van deze dingen partij te kiezen.

“1 Kor. 15:1-4: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

“Ef. 1:12-14: 12 Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben. 13 In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte; 14 Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

En toch is dit precies wat er gebeurt met een groot deel van de Christelijke gemeenschap, aangezien velen inderdaad partij kiezen in deze kwestie, en hun keuze baseren op etnische afkomst en religieuze overtuiging, en stoutmoedig beweren dat dit een soort “rechtschapen” standpunt is.

Ik stel dat dit in de eerste plaats het resultaat is van het feit dat Christelijke mensen zich aansluiten bij en zich identificeren met politieke facties wier ideologie vereist dat ze een bepaalde positie innemen in deze etnisch/religieuze oorlog, posities die strijden tegen de dingen die hun Christendom karakteriseren.

Maar dit is niet de enige reden. Misschien is een nog flagrantere reden voor deze fout hun onwetendheid over waar we ons momenteel bevinden op de Bijbelse tijdlijn, die ik nu zal bespreken.

De meeste Christelijke theologie, zowel katholiek als protestant, leert dat we nu leven in wat in Bijbelse profetieën wordt genoemd als “het Nieuwe Verbond/Testament”. Zie Jer. 31:31; Matth. 26:28; Hebr. 8:8 (*). Zij leren dat dit begon met de eerste komst van Jezus Christus, zoals opgetekend in wat gewoonlijk de vier ‘evangelieën’ worden genoemd, (Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, en dat het eindigt met de Openbaring van Johannes. Alle Bijbelpublicaties ondersteunen dit door de Bijbel te verdelen in het Oude en Nieuwe Testament.

() “Jer. 31:31: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik met het huis van Israel en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;*

“Matth. 26:28: Want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden.

“Hebr. 8:8: Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israëls, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten;

Ondanks Bijbelpublicaties hield het Oude Verbond niet op met de eerste komst van Christus, noch begon het Nieuwe Verbond daarmee. Dit is om twee redenen zo. De eerste is dat Christus bij zijn eerste komst de wet van Mozes niet heeft afgeschaft. Sterker nog, hij heeft het vergroot. De tweede is; geen van de voorwaarden van het Nieuwe Verbond, zoals uiteengezet in de profetische Geschriften, heeft de afgelopen 2000 jaar bestaan. Kijk bijvoorbeeld eens naar wat er staat in de twee ‘belangrijkste’ profetieën van Jesaja en Jeremia:

“Jes. 9:6-7: 6 Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst; 7 Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des Heeren der heerscharen zal zulks doen.

“Jes. 11:1-16: 1 Want er zal een Rijsje voortkomen uit den afgehouden tronk van Isai, en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen.

2 En op Hem zal de Geest des Heeren rusten, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des raads en der sterkte, de Geest der kennis en der vreze des Heeren.

3 En Zijn rieken zal zijn in de vreze des Heeren; en Hij zal naar het gezicht Zijner ogen niet richten; Hij zal ook naar het gehoor Zijner oren niet bestraffen.

4 Maar Hij zal de armen met gerechtigheid richten, en de zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid bestraffen; doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijnsmonds, en met den adem Zijner lippen zal Hij den goddeloze doden.

5 Want gerechtigheid zal de gordel Zijner lendenen zijn; ook zal de waarheid de gordel Zijner lendenen zijn.

6 En de wolf zal met het lam verkeren, en de luipaard bij den geitenbok nederliggen; en het kalf, en de jonge leeuw, en het mestvee te zamen, en een klein jongske zal ze drijven.

7 De koe en de berin zullen te zamen weiden, haar jongen zullen te zamen nederliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os.

8 En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder; en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van den basilisk.

9 Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal vol van kennis des Heeren zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.

10 Want het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar den Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.

11 Want het zal geschieden te dien dage, dat de Heere ten anderen male Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks, hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrie, en van Egypte, en van Pathros, en van Morenland, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der zee.

12 En Hij zal een banier oprichten onder de heidenen, en Hij zal de verdrevenen van Israel verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen, van de vier eilanden des aardrijks.

13 En de nijd van Efraim zal wegwijken, en de tegenpartijders van Juda zullen uitgeroeid worden; Efraim zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraim niet benauwen.

14 Maar zij zullen den Filistijnen op den schouder vliegen tegen het westen, en zij zullen te zamen die van het oosten beroven; aan Edom en Moab zullen zij hun handen slaan, en de kinderen Ammons zullen hun gehoorzaam zijn.

15 Ook zal de Heere den inham der zee van Egypte verbannen, en Hij zal Zijn hand bewegen tegen de rivier, door de sterkte Zijns winds; en Hij zal dezelve slaan in de zeven stromen, en Hij zal maken, dat men met schoenen daardoor zal gaan.

16 En er zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel Zijns volks, dat overgebleven zal zijn van Assur, gelijk als Israel geschiedde ten dage, toen het uit Egypteland optoog.

“Jer. 31:31-34: 31 Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik met het huis van Israel en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;

32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de Heere;

33 Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israel maken zal, spreekt de Heere: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

34 En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den Heere! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de Heere; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken.

Zie ook: Hebr. 8:8-13:

“8 Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israels, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten;

9 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage, als Ik hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden; want zij zijn in dit Mijn verbond niet gebleven, en Ik heb op hen niet geacht, zegt de Heere.

10 Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israels maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

11 En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken den Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den grote onder hen.

12 Want Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun zonden en hun overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken.

13 Als Hij zegt: Een nieuw verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.

Laten we deze nemen zoals ze zijn geschreven, en wat ze zeggen vergelijken met de realiteit van onze huidige tijd.

Ik ben het met de rest van de reguliere Christelijke theologie eens dat de eerste zinsnede van Jesaja 9:6 in vervulling ging bij de eerste komst van de Heer Jezus Christus, zoals weergegeven in de vier evangelierverslagen over zijn aardse leven en bediening. Maar dat is waar ik afscheid van hen neem, aangezien geen enkele menselijke regering in de afgelopen 2000 jaar – en zeker geen enkele in de 21e eeuw heeft kunnen zeggen dat *“de heerschappij is op Zijn schouder”*, noch heeft er ooit vrede zonder einde of gerechtigheid bestaan, met welke regering of natie dan ook, gedurende dit tijdsbestek. Voor de onderscheidende geest is dit deel van de profetie duidelijk nooit in vervulling gegaan.

Ik ben het er ook mee eens dat de eerste vijf verzen van Jesaja 11 verwijzen naar de Heer en zijn eerste komst, maar de rest van het hoofdstuk verwijst naar de tweede komst, net zoals de rest van hoofdstuk 9, vers 6 en vers 7 daarover spreken. De uitbeelding van het lam, de geit en het kalf dat in vrede leeft met de dieren die ze anders als lunch zouden opeten, is metaforische taal die verklaart dat, onder het goddelijk koningschap van de Heer in het Nieuwe Testament/verbond, die naties en etnische groepen die nu elkaar verslinden en doden, namelijk Israël en haar oude vijanden, samen in vrede zullen leven.

De passage uit Jeremia wordt door orthodoxe theologen altijd gekarakteriseerd als betrekking hebbend op de Christelijke kerk onder het Nieuwe Verbond. Het feit dat het allereerste vers duidelijk zegt dat het tot *“het huis van Israël en het huis van Juda”* behoort, wordt weggeredeneerd (ook bekend als het *“vergeestelijken”* van de passage) door te leren dat dit feitelijk over de Christelijke kerk gaat, of *‘geestelijk Israël’*, zoals zij het noemen, en niet de twaalf stammen van Israël en Juda in een toekomstig aards koninkrijk.

Ik noem hier *“leren”*. Let op wat hierover staat in vers 34:

*“Jer. 31:34: En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, **leren**, zeggende: Kent den Heere! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de Heere;*”

1 Johannes 2:27 bevestigt dat:

“.....gij hebt niet van node, dat iemand u lere.....”.

De volgende keer dat u zich aan een “lering” onderwerpt, geliefde broeder en zuster in Christus, vraag uzelf dan dit af: als dit een toestand is die bestaat in de kerk van het Nieuwe Verbond, waarom onderwerp ik mij aan de leer van een man (of nu, in veel gevallen, van een vrouw)?

Je zou kunnen beweren dat de Heer Jezus tijdens zijn aardse bediening zijn discipelen en anderen uit de Schriften onderwees, zie Lukas 4:15-20, enz. Ja. Dat deed hij inderdaad, en dit zou u in niet mis te verstane bewoordingen moeten vertellen dat het Nieuwe Verbond nooit door hem is ingesteld in zijn aardse bediening, omdat, zoals er staat geschreven, de ontvangers van het Nieuwe Verbond niet hoeven te worden onderwezen.

“Lukas 4:15-20: 15 En Hij leerde in hun synagogen, en werd van allen geprezen. 16 En Hij kwam te Nazareth, daar Hij opgevoed was, en ging, naar Zijn gewoonte, op den dag des sabbats in de synagoge; en stond op om te lezen. 17 En Hem werd gegeven het boek van den profeet Jesaja; en als Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats, daar geschreven was: 18 De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart; 19 Om den gevangenen te prediken loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren. 20 En als Hij het boek toegedaan en den dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem geslagen.

De bedeling der genade Gods

Dus als we niet onder het Nieuwe Verbond zijn, en de huidige kerk niet de Nieuwe Verbondskerk is, waar zijn we nu dan onder/in?

We bevinden ons momenteel in een “tussenzin”, ingeklemd tussen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond, waarnaar door de apostel Paulus wordt verwezen als “de bedeling der genade Gods”, zie Ef. 3:2:

“Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

.....waarvan hij zei dat het een verborgenheid was:

“Ef. 3:4-5: 4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus), 5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

Met andere woorden, deze bedeling der verborgenheid, waar de huidige Christelijke kerk deel van uitmaakt, werd niet geopenbaard in de Oud Testamentische profetieën. Daarom kan het niet de Nieuw Testamentische kerk zijn, omdat, zoals ik heb laten zien, die kerk duidelijk geopenbaard wordt in de profetieën.

Ik stel u voor, vrienden en broeders, dat de flagrante fouten van Christenen uit het verleden en het heden, met betrekking tot het kiezen van partij in eeuwenoude strijd tussen Christenen, Joden en Moslims, een conflict is dat minstens zo ver teruggaat als de kruistochten, en het gevolg is van het totale onvermogen om te onderkennen wat Gods wil voor zijn volk al minstens 2000 jaar is, en waar we ons in het huidige plan van zaken bevinden.

Het enige volk van God in de huidige wereld zijn degenen die lid zijn van het hemelse lichaam van Christus, dat deel uitmaakt van de verborgenheid (het heeft niets te maken met religieuze/politieke overtuiging) en die geroepen zijn om 'vreedzaam te leven met alle mensen'. ..." en om "niemand kwaad met kwaad te vergelden". Zie Romeinen 12:17-18:

"17 Vergeldt niemand kwaad voor kwaad. Bezorgt hetgeen eerlijk is voor alle mensen. 18 Indien het mogelijk is, zoveel in u is, houdt vrede met alle mensen.

Het is zeker dat we het kwaad moeten benoemen en terechtwijzen....., zie Jes. 5:18-23:

"18 Wee dengenen, die de ongerechtigheid trekken met koorden der ijdelheid, en de zonde als met dikke wagenzelen! 19 Die daar zeggen: Dat Hij haaste, dat Hij Zijn werk bespoedige, opdat wij het zien; en laat naderen en komen den raadslag des Heiligen van Israel, dat wij het vernemen! 20 Wee dengenen, die het kwade goed heten, en het goede kwaad; die duisternis tot licht stellen, en het licht tot duisternis; die het bittere tot zoet stellen, en het zoete tot bitterheid! 21 Wee dengenen, die in hun ogen wijs, en bij zichzelf verstandig zijn! 22 Wee dengenen, die helden zijn om wijn te drinken, en die kloeke mannen zijn om sterken drank te mengen! 23 Die den goddeloze rechtvaardigen om een geschenk, en de gerechtigheid der rechtvaardigen van dezelve afwenden.

..... het maakt niet uit wie het doet, maar we mogen in geen geval onze krachten ermee bundelen door partij te kiezen in de eeuwenoude ruzies tussen twee kwade tegenstanders. Geen van beiden gelooft of respecteert onze kernovertuigingen. Ook mogen wij geen enkele groep mensen beoordelen of beschouwen op basis van hun ras of etnische afkomst, zoals er staat geschreven:

"2 Kor. 5:16: Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees.

Dus de volgende keer, broeder of zuster in Christus, als je je genooddaakt voelt om Joden of Moslims te veroordelen op basis van hun etnische/religieuze/ideologische afkomst, bedenk dan dat Christus net zo goed voor hen stierf als voor jou..... zie 1 Tim. 2:6:

"Die Zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd;

.....en dat God geen aanzien des persoons kent, noch hun politieke, nationale, religieuze overtuiging, en dat jij dat daarom ook niet zou moeten zijn.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl website: www.bedelingdergenade.nl